

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana 35

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zadru, po sutkinji Katarini Zdunić, u pravnoj stvari tužitelja OMSICA PROJEKT d.o.o., Gračac, Gupčevo polje 3, OIB:49206843475, zastupanog po punomoćnicima iz Gluić Ninčević Odvjetničko društvo d.o.o., Zadar, Špire Brusine 16, protiv tuženika 1. NOVA KREDITNA BANKA MARIBOR d.d. Republika Slovenija, Ulica Vita Kraigherja 4, 2505 Maribor, zastupana po punomoćnicima-odvjetnicima u Mamić Perić Reberski Rimac Odvjetničkom društvu d.o.o., iz Zagreba, Ivana Lučića 2a., 2. Stečajna masa iza LJOKA PROJEKT d.o.o., Zagreb, Petrinjska 28, OIB:295797021330, zastupana po stečajnom upravitelju Ivanu Gjurašiću iz Dubrovnika, Gabra Rajčevića 1, 3. Marija Božićev iz Zagreba, Bijenik 35 B, OIB:67432638445, 4. Alain Aurele Andries iz Zadra, Ulica Branimira Gušića 18, OIB:05356696074, zastupanog po privremenom zastupniku Josipu Bašiću, odvjetniku u Zadru, Zrinsko Frankopanska 38, i 5. SITNO HOLDING REAL ESTATE. A.S., OIB:Bratislava, Rybne Namestie 1, Republika Slovačka, zastupanog po punomoćnici Gordani Šimunov iz Zadra, Mihovila Klaića 9/1, radi utvrđenja ništetnosti ugovora, nakon glavne i javne održane i zaključene rasprave 18. veljače 2020. u nazočnosti punomoćnika tužitelja Šime Ninčevića, zamjenice punomoćnika tuženika ad.1. Valerije Cerovski, odvjetničke vježbenice u OD Mamić, Perić, Reberski, Rimac, stečajnog upravitelja tuženika ad. 2. Ivana Gjurašića, punomoćnice tuženika ad. 5. te odvjetničke vježbenice u uredu Josipa Bašića, privremenog zastupnika tuženika ad. 4., na ročištu za objavu odluke od 19. svibnja 2020.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„I. Utvrđuje se da su nišetni:

1. Kreditna pogodba sklopljena u svibnju 2007. godine između društva NOVA KREDITNA BANKA MARIBOR d.d. i društva LJOKA PROJEKT d.o.o. oznake št. 18739/10,
2. Sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava potvrđen od strane javnog bilježnika u Zadru Alkice Kolega Zubčić pod brojem OV-20120/07,
3. Dodatak br.1/2007 Sporazumu o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava potvrđen od strane javnog bilježnika u Zadru Alkice Kolega Zubčić pod brojem OV-25929/07
4. Dodatak br. 2/2009 Sporazumu o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava potvrđen od strane javnog bilježnika u Zagrebu Ilinke Lisonek pod brojem OV-18420/2009

5. Sporazum o ustupu tražbine sklopljen između NOVE KREDITNE BANKE MARIBOR d.d. i SITNO HOLDING REAL ESTATE A.S., OV-23484/17 od 7. 12. 2017.
- II. Nalaže se Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Zadru izvršiti upis brisanja založnih prava uknjiženih pod poslovnim brojevima Z-12394/07 i Z-12785/09 na nekretninama upisanim u zk. Ul. Br. 2167 k.o. Ugljan i zk. ul. Br. 2852 k.o. Ugljan.
- III. Nalaže se Zemljišnoknjižnom odjelu u Gračacu Općinskog suda u Gospiću izvršiti upis brisanja založnih prava uknjiženih pod poslovnim brojevima Z-37/07, Z-83/09 i Z-19/1209 na nekretninama upisanim u zk. ul. br. 4 k.o. Omsica.
- IV. Nalaže se tuženicima naknaditi tužitelju prouzročeni parnični trošak uvećan za zakonske zatezne kamate, sve u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe.“

i

r i j e š i o j e

Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku ad. 1. trošak postupka u iznosu od 19.375,00 kuna, u tuženiku ad. 5. trošak postupka u iznosu od 19.375,00 kuna, sve u roku od 8 dana, dok se odbija zahtjev tuženika ad. 1. za naknadnom troška postupka u preostalom iznosu od 625,00 kuna kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi podnesenoj ovom sudu 30. ožujka 2018. kao i kasnije tijekom postupka, u bitnome, navodi kako je društvo Ljoka projekt d.o.o. u svibnju 2007. u Zadru s tuženikom Nova kreditna banka Maribor d.d. (u daljnjem tekstu: tuženik ad. 1.) sklopilo Ugovor o kreditu (Kreditna pogodba) kojim ugovorom je društvu Ljoka projekt odobren kredit u iznosu od 563.000,00 EUR-a. Tužitelj je u Zadru s tuženicima 27. kolovoza 2007. kao založni dužnik sklopio Sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava, kojim Sporazumom je tražbina tuženika ad. 1. osigurana na nekretninama u vlasništvu tužitelja. 18. listopada 2007. i 17. prosinca 2009. sklopljeni su u Zadru i Dodatak br. 1/2007 i br. 2/2009 naprijed citiranom Sporazumu o osiguranju kojima je povišen obujam kreditiranja tuženika Stečajna masa iza Ljoka projekt d.o.o. (u daljnjem tekstu: tuženik ad. 2.) oba puta za po 4.500.000,00 EUR-a. Također, tuženik ad. 1. je sa tuženikom Sitno holding real estate A.S. (u daljnjem tekstu: tuženik ad. 5.) sklopila Sporazum o ustupu tražbine i temeljem toga Sporazuma je tuženik ad. 5. izvršio uknjižbu založnoga prava na svoje ime. Tužitelj zaključno ističe kako je tuženik ad. 1. neovlašteni vjerovnik, u smislu odredbi Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljen u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (u daljnjem tekstu: Zakon o ništetnosti), te da bi svi predmetni ugovori, sukladno navedenom, bili ništetni.

Tuženik ad. 1. u svom odgovoru na tužbu podnesenom 25. travnja 2019. navodi kako je predmetna tužba nedopuštena. Naime, Kreditna pogodba na koju se poziva tužitelj je ugovor sklopljen sa tuženikom ad. 1. kao institucijom koja je osnovana i koja posluje prema slovenskim propisima, a sukladno slovenskom pravu, čija je primjena ugovorena odredbama same Kreditne pogodbe, ugovor je sklopljen u Mariboru slijedom čega ne bi dolazilo do primjene citiranog Zakona o ništetnosti, jer tuženik ad. 1. ne bi bio neovlašteni vjerovnik sukladno odredbama tog zakona, pa onda posljedično ni ostali pobijani ugovori, kao sporedni, ne bi se mogli na ovaj način pobijati. Nadalje, tuženik ad. 1. poziva se i na odluku Suda Europske unije u predmetu C-630/17 od 14. veljače 2017. prema kojoj je zauzet stava da nacionalni zakon ne može retroaktivnim, općim i automatskim pravilo propisati ništetnost ugovora o kreditu sklopljenih sa stranim vjerovnicima koji nisu imali odobrenje za pružanje usluga kreditiranja u toj državi članici.

Tuženik ad. 5. u svom odgovoru na tužbu podnesenom ovom sudu 29. travnja 2019., u bitnome, navodi da predmetnu tužbu osporava u cijelosti kao neosnovanu i neutemeljenu. Navodi kako ne bi moglo doći do primjene citiranog Zakona o ništetnosti prvenstveno iz razloga što je osnovni ugovor, Kreditna pogodba, sklopljen u Mariboru, Republika Hrvatska. Sporazum o osiguranju je sklopljen sukladno volji ugovornih stranaka i ne predstavlja novo kreditiranje, jer se obim kreditiranja ne može povisiti sporazumima o osiguranju novčane tražbine, već se isti povisio dodacima Ugovora o kreditu koji su također zaključeni u Mariboru. Zaključno ističe da je Sud Europske unije u Luksemburgu donio 14. veljače 2019. odluku posl. br. C-630/17 prema kojoj je protivan pravu EU upravo predmetni Zakon o ništetnosti, a koji omogućava retroaktivno poništenje ugovora o kreditu sklopljenih sa stranim vjerovnicima koji nisu raspolagali odobrenjem za pružanje kreditnih usluga u zemlji ako se taj zakon ne primjenjuje i na hrvatske vjerovnike.

Tuženik ad. 2. u svom odgovoru na tužbu podnesenom 6. svibnja 2019. navodi kao i ostali tuženici, da se radi o ugovoru koji je sklopljen u Republici Sloveniji, pa da iz tog razloga prvenstveno ne bi moglo doći do primjene Zakona o ništetnosti. Također ističe i praksu Suda Europske unije prema kojem je Zakon o ništetnosti protivan pravu EU jer su njime izravno diskriminirani vjerovnici s poslovnim nastanom izvan Republike Hrvatske čime se ograničava slobodno pružanje usluga.

Tuženiku Alainu Aureleu Andreisu (u daljnjem tekstu: tuženiku od 4.) sud je rješenjem od 2. kolovoza 2019. postavio privremenog zastupnika, primjenom odredbi čl. 84. st. 1. toč. 4. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19; u daljnjem tekstu: ZPP), a sve budući da imenovani nema status privremenom niti stalnog boravka u Republici Hrvatskoj te od 6. veljače 2014. od kada je brisan iz Evidencije stranaca na stalnom boravku nije podnio zahtjev za odobrenje boravka u Republici Hrvatskoj.

Tuženik ad. 5. se u svom odgovoru na tužbu podnesenom 6. studenoga 2019. usprotivio tužbi i postavljenom tužbenom zahtjevu.

U dokaznom postupku sud je izvršio uvid te pročitao priloženu dokumentaciju i to:

presliku Kreditne pogodbe ŠT. 18739/10 (l.s. 6-10), presliku Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava od 27. kolovoza 2007. (l.s. 11-20), Dodatak br. 1/2007 Sporazumu o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava od 18. listopada 2007. (l.s. 21-29), Dodatak br. 2/2009 Sporazumu o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava od 17. prosinca 2009. (l.s. 30-39), izvatke iz zemljišne knjige za k.o. Ugljan i k.o. Omsica (l.s. 40-48), rješenje o ovrsi temeljem prijedloga za ovrhu na nekretninama radi naplate novčane tražbine ovrhovoditelja Sitno Holding Real Estate a.s. protiv ovršenika Omsica d.o.o. (l.s. 55-60), presliku Sporazuma o ustupu tražbine od 7. prosinca 2017. (l.s. 72-81), Izvatke iz sudskog registra za tuženika ad. 1. i 5. (l.s. 87-104), Zahtjev za prethodnu odluku Sudu Europske unije Općinskog suda u Rijeci od 14. studenoga 2018. (l.s. 135-142).

Prema odredbi čl. 219. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14 - u nastavku teksta ZPP) svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija dokaze i navode protivne strane.

Odredbom čl. 7. st. 1. ZPP-a je propisano da su stranke dužne iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice.

Sud je odbio naložiti tuženiku ad. 1. pribavu dokumentacije po prijedlogu tužitelja koja se odnosi na originale ugovora u ovom postupku kao i na dobivanje odobrenja od Hrvatske narodne banke za sklapanje predmetnih ugovora, u trenutku sklapanja, budući da je navedena dokumentacija nebitna za donošenje odluke u ovom postupku.

Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

U predmetnom postupku tužitelj traži utvrđenje ništetnosti Kreditne pogodbe te Sporazuma o osiguranju tražbine sa dva dodatka te Sporazuma o ustupu tražbine temeljem odredbi Zakona o ništetnosti, navodeći da je tuženik ad. 1. neovlašteni vjerovnik koji je pružao bankarske usluge na području Republike Hrvatske bez odobrenja.

Prema odredbama Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (Narodne novine br. 72/17; u daljnjem tekstu: Zakon) Zakon se primjenjuje na ugovore o kreditu s međunarodnim obilježjem sklopljene u Republici Hrvatskoj između dužnika i neovlaštenih vjerovnika kao i na druge pravne poslove sklopljene u Republici Hrvatskoj između dužnika i neovlaštenih vjerovnika koji su nastali kao posljedica ili se temelje na ugovoru o kreditu s međunarodnim obilježjem iz stavka 1. ovoga članka.

Istim Zakonom je neovlašteni vjerovnik definiran kao pravna osoba koja je ugovorom o kreditu s međunarodnim obilježjem odobrila kredit dužniku, a na dan sklapanja ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjem ima upisano sjedište izvan Republike Hrvatske i nudi ili pruža usluge odobravanja kredita u Republici Hrvatskoj, iako za pružanje tih usluga ne ispunjava uvjete propisane posebnim propisom, odnosno ne raspolaže propisanim odobrenjima i/ili suglasnostima nadležnih tijela Republike Hrvatske.

Člankom 3. Zakona određeno je kako su takvi, naprijed opisani, ugovori o kreditu s međunarodnim obilježjem sklopljeni u Republici Hrvatskoj između dužnika i neovlaštenog vjerovnika ništetni, dok je člankom 4. određeno da su ništetni i javnobilježnički aktovi sklopljeni na osnovi ili u vezi ugovora o kreditu s neovlaštenim vjerovnikom ništetni.

Međutim, presudom suda Europske unije poslovni broj C-630/17 od 14. veljače 2019. odlučeno je kako čl. 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije treba tumačiti na način da mu se protivi propis države članice poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, a tu se radilo o Zakonu o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom, učinak kojega je, među ostalim, to da su ugovori o kreditu i na njima utemeljeni pravni poslovi sklopljeni na državnom području te države članice između dužnika i vjerovnika s poslovnim nastanom u drugoj državi članici koji ne raspolažu odobrenjem koje nadležna tijela prve države članice izdaju za obavljanje njihove djelatnosti na njezinom državnom području ništetnim od dana svojih sklapanja, čak i ako su bili sklopljeni prije stupanja na snagu navedenog propisa.

Navedena interpretativna presuda djeluje prema svima, što znači da je ona pravno obvezujuća kako za sud u kojem je postavljeno prethodno pitanje, a tako i za ostale nacionalne sudove koji su dužni primijeniti pravno shvaćanje iz presude Europskog suda u postupcima koji se vode pred nacionalnim sudovima.

Pored ovakvog stanja stvari te ovakvih utvrđenja, a povodom tužbe tužitelja u ovoj pravnoj stvari, nije bilo svrsishodno ni ekonomično provoditi daljnje dokaze, te je valjalo, sukladno svemu navedenom, odlučiti kao u izreci ove presude i odbiti tužbeni zahtjev tužitelja.

Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 142/12; u daljnjem tekstu: Tarifa) a koji se glede tuženika ad. 1. odnosi na zastupanje po punomoćniku iz reda odvjetnika odnosno na trošak sastava odgovora na tužbu od 23. travnja 2019. od 500 bodova (Tbr. 8. toč. 1.), trošak zastupanja na ročištima održanim 10. listopada 2019. i 18. veljače 2019. od po 500 bodova (Tbr. 9. toč. 1.) i trošak zastupanja na ročištu odgođenom prije početka raspravljanja 5. prosinca 2019. od 50 bodova (Tbr. 9. toč. 5.) što prema važećoj vrijednosti boda od 10,00 kuna uz pripadajući PDV ukupno iznosi 19.375,00 kuna.

Sud nije prihvatio zahtjev tuženika naknadom troška zastupanja na ročištu za objavu odluke u iznosu od 500,00 kuna zajedno sa pripadajućim PDV-om, budući da isti nije pristupio na to ročište, sukladno čl. 155. ZPP-a. Također, nije prihvaćen ni zahtjev tuženika ad. 1. za naknadom troška sudskih pristojbi i to na odgovor na tužbu iz razloga što u spisu nema dokaza da je ista pristojba plaćena, kao i na presudu budući da je sukladno čl. 3. Zakona o sudskim pristojbama tužitelj obveznik plaćanja te pristojbe, pa stoga ti troškovi, prema stavu suda, za tuženika nisu niti nastali, sukladno čl. 151. ZPP-a.

Sukladno naprijed citiranim odredbama sud je tuženiku ad. 5., sukladno podnesenom zahtjevu na ročištu održanom 18. veljače 2020. priznao troškove koji se odnose na zastupanje po punomoćniku iz reda odvjetnika i to na trošak sastava odgovora na tužbu od 24. travnja 2019. od 500 bodova (Tbr. 8. toč. 1.), trošak zastupanja na ročištima održanim 10. listopada 2019. i 18. veljače 2019. od po 500 bodova (Tbr. 9. toč. 1.) i trošak zastupanja na ročištu

odgođenom prije početka raspravljanja 5. prosinca 2019. od 50 bodova (Tbr. 9. toč. 5.) što prema važećoj vrijednosti boda od 10,00 kuna uz pripadajući PDV ukupno iznosi 19.375,00 kuna.

U Zadru 19. svibnja 2020.

Sutkinja
Katarina Zdunić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku 8 (osam) dana od dana uručenja ovjerenog prijepisa iste, putem ovog suda Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske, pismeno, u 3 istovjetna primjerka.

Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, rok za žalbu teče od dana objave, a ukoliko stranka nije uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje, rok za žalbu teče od dana dostave.

DNA:

- Tužitelju po pun. uz poziv za plaćanje sudske pristojbe za presudu u iznosu od 5.000,00 kuna
- Tuženicama ad. 1. i 5. po pun.
- Tuženiku ad. 2. po stečajnom upravitelju
- Tuženici ad. 3.
- Tuženiku ad. 4. po privremenom zastupniku

Broj zapisa: **17896-08a22**

Kontrolni broj: **009fe-57212-730c4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=KATARINA ZDUNIĆ, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.